

Bilag til f. t. l. om tjenesteydelser i det indre marked

hversvorganisationer og sammenslutninger, der som led i deres retlige autonomi kollektivt regulerer adgangen til at optage og udøve servicevirksomhed. Begrebet har altså en bredere betydning end blot offentlige myndigheder. I praksis betyder det, at også private organisationer, sammenslutninger og virksomheder er omfattet af loven, hvis disse udsteder regler eller administrerer tilladelses- eller registreringsordninger, som betinger en tjenesteyders adgang til at udføre eller selve udførelsen af erhvervet.

*Til kapitel 3**Oplysningspligt for tjenesteydere**Til § 3*

Ifølge § 3, *stk. 1*, skal tjenesteyderen give oplysning om virksomhedens form. Bestemmelsen gennemfører servicedirektivets artikel 22, stk. 1, litra a. Ved virksomhedens form forstås den juridiske konstruktion, som tjenesteyderen driver sin virksomhed under, eksempelvis aktieselskab, anpartsselskab, interessentselskab, selskab med begrænset ansvar, enkeltmandsvirksomhed etc. Stk. 1 supplerer andre regler i dansk lovgivning, hvori der er fastsat informationskrav. Det drejer sig blandt andet om reglerne i markedsføringsloven.

Ifølge § 3, *stk. 2*, skal tjenesteyderen give oplysningerne i § 3, stk. 1, klart og entydigt og i god tid inden kontraktens indgåelse eller udførelsen af tjenesteydelsen, hvis der ikke foreligger en skriftlig aftale. I de tilfælde, hvor oplysningerne ikke foreligger på det tidspunkt, hvor f.eks. en kontrakt indgås, vil der ikke være tale om en overtrædelse af § 3, stk. 1, da oplysningerne i sagens natur ikke kan afgives i god tid. Tjenesteyderen skal gøre oplysningerne nemt tilgængelige for tjenestemodtageren, men kan selv bestemme, hvordan oplysningerne gives. Tjenesteyderen kan vælge den bedst egnede og mest effektive måde at kommunikere på. Dette kan eksempelvis være på internettet eller i brochurer og andet informationsmateriale. Oplysningerne kan eksempelvis gives, dér hvor tjenesteydelsen udføres, eller de kan fremgå af informationsmateriale, som tjenesteyderen har givet tjenestemodtageren.

Til § 4

Bestemmelsen i § 4, *stk. 1*, har til formål at gennemføre servicedirektivets artikel 22, stk. 3, litra c, som fastslår, at tjenesteyderen efter anmodning fra tjenestemodtageren skal oplyse, om vedkommende leverer flere slags tjenesteydelser, og om tjenesteyderen samarbejder med andre tjenesteydere, som er direkte knyttet til den pågældende tjenesteydelse.

§ 4, *stk. 2*, fastslår, at tjenesteyderen skal oplyse om foranstaltninger, der er truffet for at undgå eventuelle interessekonflikter, når tjenesteyderen leverer flere slags tjenesteydelser. Denne oplysning skal tjenesteyderen, som i stk. 1, også kun give tjenestemodtageren efter anmodning.

Efter § 4, *stk. 3*, finder § 3, stk. 2, også anvendelse på oplysningerne i stk. 1 og 2. "I god tid" er at betragte som det tidspunkt, hvor tjenestemodtageren beder om oplysningerne. Hvis tjenesteyderen anvender informationsmateriale, hvori der gives en detaljeret beskrivelse af tjenesteydelsen, skal oplysningerne i stk. 1 og 2 altid fremgå heraf, jf. servicedirektivets artikel 22, stk. 3, litra c.

*Til kapitel 4**Rettigheder for tjenestemodtagere**Til § 5*

Ifølge § 5, *stk. 1*, må tjenesteydere ikke udsætte tjenestemodtagere for diskrimination begrundet i tjenestemodtagernes nationalitet, det vedtægtsmæssige hjemsted eller opholdssted. Denne gennemfører servicedirektivets artikel 20, stk. 1.

Således må tjenesteydere eksempelvis ikke på forhånd fastsætte forskellige priser eller krav for danske statsborgere og borgere fra andre EU/EØS-lande begrundet alene i nationalitetsforskellen. Der vil eksempelvis være diskrimination på baggrund af opholdssted, hvis tjenesteyderen tager forskellige priser, leverer tjenesteydelser af ringere kvalitet men til samme pris, nægter salg og levering eller pålægger tjenestemodtageren særligt byrdefulde leveringsvilkår, hvis denne diskrimination sker på baggrund af, hvor tjenestemodtageren har bopæl.

Uanset lovens § 5, stk. 1, tillader loven i § 5, *stk. 2*, forskelsbehandling af tjenestemodtagere begrundet i nationalitet eller opholdssted, hvis dette bygger på relevante og objektive forskelle i tjenestemodtagernes situation. Denne bestemmelse gennemfører servicedirektivets artikel 20, stk. 2. Loven har ikke til formål at fjerne muligheden for at anvende forskellige betingelser, som er begrundet i objektive forretningshensyn. § 5, stk. 2, betyder, at forbudet mod diskrimination ikke udelukker tjenesteyderes mulighed for at anvende forskellige adgangsbetaelinger, eksempelvis forskellige priser, hvis det er begrundet i objektive kriterier. Objektive kriterier er f.eks. faktiske meromkostninger, der skyldes geografisk afstand, tekniske forhold ved leveringen af tjenesteydelsen, forskellige markedsvilkår, såsom sæsonbestemt større eller mindre efterspørgsel, almindelige ferieperioder, forskellige kon-